

Εισήγηση κ. Ιωάννη Παλλήκαρη
Καθ. Οφθαλμολογίας Παν/μιο Κρήτης, Πρόεδρος ΠΤΟ
Εγκαίνια Έκθεσης 29.05.2016

Αξιότιμη κ. Αρβελέρ, μέντορα, Οικουμενική Ελληνίδα,
Αγαπητέ κ. Πρύτανη,
Αγαπητή κ. Μανδαλάκη,

βλέπω εδώ το ακροατήριο και είμαι συγκινημένος γιατί βλέπω πολλές φυσιγνωμίες που τις είχα συναντήσει πριν περίπου 10 χρόνια, ένα βραδυνό ... στο Βώσσακο.

Μετά από την εξαιρετική δυνατότητα που μας δόθηκε από το Μουσείο και την κ. Μανδαλάκη, να είμαστε εδώ γιατί η πράξη σας ανήκει στην ιδέα του Πανεπιστημίου των Ορέων και θα σας πω γιατί. Γιατί είναι μια μικρή επανάσταση, αυτό που κάνετε εσείς εδώ.

Βλέπω στα πρόσωπα πολλών από εσάς ανθρώπους που πριν μερικά χρόνια είχαμε συναντηθεί στο Βώσσακο. Σε εκείνο το ορεινό μοναστήρι, το απόκρυφο του Μυλοπόταμου, στα Ταλλαία Όρη, εκεί που η επιστήμη των Μινωιτών, ο Τάλως, το υπέρτατο ον από το υπερπέραν που μεταδίδει τις εντολές του Δία σε όλη την Κρήτη.

Συναντηθήκαμε ένα μεγάλο κομμάτι της Πανεπιστημιακής κοινότητας τότε αλλά και πολλοί απλοί άνθρωποι από τα βουνά. Όταν λέμε σαν εκείνη τη βραδιά, μου θυμίζει σαν να είμαστε σε ένα κρυφό σχολειό, θα έλεγα εκείνο το μοναδικό μοναστήρι ή σαν να κάναμε μάλλον μια επανάσταση. Ήταν μια επανάσταση τότε το Πανεπιστήμιο των Ορέων, ήταν η επανάσταση της επιστημονικής γνώσης, η επανάσταση της Ακαδημίας που ήθελε να βγει έξω από τα όρια του Πανεπιστημίου και να στραφεί στην κοινωνία.

Αυτό ήταν και το βασικό στοιχείο που το Ορέων γράφεται με όμικρον και όχι με ωμέγα, παρόλο που έχει μόνο ωραίους ανθρώπους αλλά το όμικρον παραπέμπει ακριβώς σε μια επαναστατική πράξη, να βγει κανείς από το κατεστημένο και να παντρέψει την επιστημονική με τη βιωματική γνώση. Και όταν η επιστημονική και βιωματική γνώση συναντιούνται και ανατρέχουν παλαιότερους χρόνους τότε κανείς μπερδεύει το μύθο με την πραγματικότητα.

Και νομίζω ότι αυτό που έγινε με αυτόν τον αργαλειό, που βλέπω εδώ μπροστά σας, είναι ακριβώς αυτό που θέλω να πω, ότι δεν ξέρω πως ακριβώς κατάφεραν αυτό το πράγμα και λειτούργησε, πάντως κατά τας γραφάς σηλαδή όπως είχε μελετηθεί από την κ. Ίρις Τζαχίλη και είχε αναγραφεί σε πολλά βιβλία και επιστημονικές ανακοινώσεις όλα τα μέτρα, οι διαστάσεις, τα χρώματα ήταν τέλεια αλλά έλειπε κάτι, αυτό το κάτι όσες φορές και να στήθηκε αυτός ο αργαλειός δεν κατάφερε να προσφέρει η επιστήμη. Ποτέ δεν κατάφερε να κάνει ύφασμα και εκεί βρέθηκε το βίωμα, ο Κουράτορας, που είναι εκεί πίσω με τα μαύρα, δεν καταλαβαίναμε εμείς επιστημονικά και λέει «κατάλαβα τι είναι τούτο αλλά αφήστε με να πάω ένα βράδυ στο δάσος και θα σας το φέρω αύριο να δουλεύει». Έτσι έγινε, μας στον έφερε και το είχε υφάνει κιόλας.

Αυτό νομίζω ότι είναι η πεμπουσία του Πανεπιστημίου των Ορέων, η επιστήμη και το βίωμα, δηλαδή ο άνθρωπος ολόκληρος, όπως το ξέρουμε σήμερα και όπως τον κάνουμε σιγά σιγά μέσα στην αστικοποίηση της κοινωνίας μας. Αυτός είναι ο αγώνας μας λοιπόν, να ξαναβρούμε τον άνθρωπο.

Συγγνώμη που μίλησα τόσο πολύ, διότι η παρουσία της κ. Αρβελέρδεν επιτρέπει να μιλάει κανείς. Συγγνώμη πραγματι, είμαι έτοιμος νας σας ακούσω και να γευτώ για άλλη μια φορά όσα θα μας πείτε. Ευχαριστώ πολύ...